

జాగ్రత్త
ఎ.వి.బి.సి.గి.పాలెం రోడ్డు

“అబ్బాయి ఎటుబోయాడు సుబ్బరామయ్య?” గుడ్ల అంగట్లకి అడుగెడుతూనే, గెల్లాపెట్టి ముందరినీటు ఖాళీగా ఉండటంచూసి కంగారుగా అడిగాడు, అంగటి వ్యవహారా కోటిలింగం శెట్టి, లెక్కల గుమాస్తా సుబ్బరామయ్య నుద్దేశించి. శెట్టిని చూడటంతోనే నీట్లించి లేచి నిలబడి ముక్కు చివర కూర్చోసున్న కళ్లద్దాలను పైకి నవరించుకుని, నమ్రత ఉట్టిపడేలా ‘అబ్బాయి గారు యిప్పుడే వో పావుగంట ముందు మ్యూజిసి సినిమా కెళ్లాలని వెళ్లారండీ. మీ రొచ్చేదాకా అంగడి చూసుకుంటూండమని చెప్పి తాళం చెవి వా చేతికిచ్చి వెళ్లారు.” అంటూ తన ఖద్దరు చొక్కా జేబులోంచి గెల్లాపెట్టె తాళంచెవి తీసి అతనిచేతి కిచ్చిడు సుబ్బరామయ్య. శెట్టి గెల్లాపెట్టి ముందర కూర్చుని, పాలో చనగా వీధిలోకి చూస్తూ “వీడితో ఎల్లా వేగడ మద్యా. మరీ పాద్మమీరి పోతున్నాడే ఒక్క గంట సేపు యిక్కడ కూర్చోరా ఖోజినంచేసి ఎస్తానని వచ్చేలోపల ఏదో రావకార్యం ముంచుకు పోయి నట్లు సినిమాకు ఉదయిస్తాడా? .... సుబ్బ

రామయ్య .... వా డొక్కడే వెళ్లాడే లేక వాడితో గూడ యింకెవరన్నా” వాక్యం పూర్తిచేయక మునుపే సుబ్బరామయ్య అందుకుని “రాజశేఖరంగా రబ్బాయి శివరాంత్ కలిసి వెళ్లాడండీ” అని బహుబిచ్చాడు. శెట్టి వెంటనే వెలుకారంగా కనుబొమ లేగలేసి “అూ అదీ, అనుకున్నా. ఆ శివరాంగాడికి అనలు పసిపాటా లేదు. వాడు తిరిగేది చాలక వీడి గూడ చెడిపేస్తున్నాడు” అని అన్నాడు. అంగడంతా గుడ్లలు కొనడానికి కొచ్చిన జనంతో సందడిగా ఉంది. శెట్టి యాంత్రికంగా ఖాతా దార్లు అందిస్తున్న డబ్బు పుచ్చుకుని బిల్లు చూసి వాళ్లకు చిల్లర యిస్తున్నాడే గని అతని మనస్సంతా కొడుకు నిర్లక్ష్యానికీ, ఆ శ్రద్ధకూ చింతా క్రాంతమై పోయింది. “ఎలా వాడిని దారికి తీసుకురావడమా” అనే ఆలోచనతో అతని మనసు సతమతమయిపోతోంది. వాడిలా ప్రవర్తించటానికి తనూ, తన భార్య కూడా చాలవరకు కారకులే. వచ్చిన చిక్కెల్లా ఏమిటంటే రామానందం అతనికీ లేకలేక ఏళ్లతరబడి దిక్కుమాలిన ప్రతాలూ, నోములూ చేసి అడ్డమొచ్చిన దేవుళ్లకూ,

దేవతలకూ (మొక్క గ కలిగిన వాడు. అందువల్ల చిన్నప్పటినుంచి వాడికి అమ్మా, నాన్నా దగ్గర్నించేగాక చిన్నాన్న పెదనాన్నల దగ్గర్నించి కూడ గారాదానికి కొదవలేదు. వాడు చిన్నప్పుడు ఎంత అల్లరిచేస్తే అంతకు రెట్టంపు మురిసెం కురిపించేవాళ్లు శెట్టి దంపతులు. అందువల్ల యిప్పటికీ యింట్లో వాడు ‘అడింది అట, పాడింది పాట’ గా పిలిచేవోంది. ఇక రామానందం చదువు విషయంలో “చదివివోడికన్నా ..... మేలు” అనే సామెత నిజమేనని ఋజువు చేయబోయాడు. వాడు చదివే తరగతి సంఖ్యకన్నా, వాడి వయస్సు త్వరగా పెరగడంతో “అూ. మనబోటి వ్యాపారస్థులకు ఎందు కాళ్ళే పెద్ద చదువు. చదివింది చాలు వాయనా” అని శెట్టి తృప్తిపడి రామానందానికి చదువనే బాధ కాస్త తొలగించేశాడు— యిక వాడికి తన అంగటి వ్యవహారం అప్పజెప్పుదామనే అభిప్రాయంతో కానీ అది ఫలిస్తేగా! రామానందానికి అన్నమానూ అడ్డదిడ్డాల తిరగడ మన్నా, పీట్లాట అడ్డమన్నా ఎవరికీ లేనంత వోపిక. అదే ఓ గంటసేపు కుదురుగా అంగట్లో క్యాబియరు పీట్లో కుర్చోమంటే వెళ్లమాలిన చికాకూ, బద్దకమానూ. శెట్టికి వాడి తరహా సచ్చలా. ఇక లాభం లేదని అతను కుమారుడిమీద మనస్సు కాస్త కఠిన పరుచుకుని ఏడన్నా కోపంగా మాట్లాడబోతే అతని భార్యకు వాడిమీది చనువు కాస్త తటాలన అడ్డపడుతూంటుంది అలాంటి వాడిమీద ఈగ నైనా వాలనిస్తేగా! “చాల్లెండి మీరు. మరీ. వాడిమీద వేళాపాళా లేకుండ రుసురునలాడుతుంటారు. వాడికి మహా ఎన్నోళ్లోచ్చాయని. మీలాగ యిప్పుట్టుంచే అంగట్లో పడుండమంటారు. మనకు కొడుకన్నా, కూతురన్నా వా డొక్కడే నాయ” అని వాడిని వెనకేసు కొస్తుంది శెట్టి భార్య ముత్యాల. రామానందం, తల్లి అలా చూసుకుని మరీ పెంకి పుటమై పోతున్నాడు. తను ఎలా వేలం అంగటితో మొదలెట్టి దాదాపు పదమూడేళ్లు అష్టకష్టాలూ పడి దీక్షతో యిప్పుడు తన అంగడిని ఆ బజారులో చెప్పకో దగ్గంత పెద్దదిగా చేసింది, గురించలేక పోతున్నారే తన భార్య కొడుకూ అని అప్పుడప్పుడు వాపోతూంటాడు శెట్టి. నయానా, భయానా చెప్పి చూశాడు కొడుక్కి వ్యాపారం అంటే ఏమిటో. “వ్యాపారం అంటే లాటరీలాంటిదా నాయనా. ఎల్లకాలం పచ్చగా పోపోతుం దనుకోటానికి వీల్లేదు. అంచేత కాస్త మెలకువతో కనిపెట్టుకో నుండక పోతే ఎప్పుడు నట్టేట మునుగతామో చెప్పలేం” అని వాడికి శతవిధాల చెప్పి చూశాడు. ఆ చెప్పినంత సేపూ మారు పలక్కుండా బుద్ధిగా వింటాడు రామానందం. రెండు మూడు రోజులు శ్రద్ధగా అంగటి వ్యవహారాలు చూసుకుంటాడు గూడ. కానీ మళ్ళీ “నా దారి నాదే” అనే తీరుకు వచ్చేస్తాడు. శెట్టి యిక విధిలేక కొన్నిసార్లు వాడికింకా “కుర్రతనంగా” అని తనే సమాధాన పరుచుకుంటాడు. మరికొన్నిసార్లు “ఇంకా కొన్నాళ్ళ పిల్లె ల తిరగడం, సినిమాలూ, పీట్లాటలూ—పీల్లె మోజు కస్తా సన్నగిల్లితే యిక దారితోక ఓకెస్తాడల్” అని అనేస్తాడు!

బొంబాయి ఆంధ్ర మహాసభ పోటీలో బహుమతి పొందిన కథ

కాలక్షేపం చేయాలని సరదా కలిగుంటుంది.... ఎప్పుడు తిరిగిస్తాడేమిటి?"

"ఏమో, ఇరవై రోజుల్లో వచ్చేస్తామని వెయ్యి రూపాయలు పట్టుకెళ్లాడు. నెల దాటింది యింత వరకు ఎప్పుడొచ్చే సంగతి అంతలేదు. పైగా మొన్న ఓ బదందల అర్జంటుగా తెలిగ్రామ్ మనియూర్లరుద్దారా పంపమని ఉత్తరం వ్రాశాడు. ఏదో కేమెరా కొనాలట."— శేట్టి చికాకుగా ఏధి లోకి చూస్తూ చెప్పాడు.

"ఊ...!" అని అంతకన్నా యింకేమీ అసలేక

బాధ్యత

పూరుకున్నాడు పంతులు, శేట్టి కోపంచూసి. "అసలేందుకంటే, ఈ వూళ్ళు తిరగడాలు— వృధాగా డబ్బులు తగలెయ్యడంతప్ప. ఇదంతా యిప్పుడే ఎందుకురా. బెంగుళూరు అవీ చూడటానికి యిక రోజులేలేవా" అంటే పంతులవల్ల అన్నం తినటం మానేశాడు ఆ పూలువాడు. ఇక వాళ్ళమ్మ వాడి తరపున సాధించింది. సరే ఎలాగన్నా ఏడవమని పొమ్మన్నా. ఏం చేయమంటారు అంతకన్నా."

రుజువైన పామాలివ్ పద్ధతితో మీ శిరోజాలను సౌందర్యవంతం చేసుకొనండి

పామాలివ్ పెర్ ఫ్యూమ్స్ కోకొనెట్ హాయిర్ ఆయిల్...

మీ జాతును పోషిస్తుంది. నిడునైన, ఒత్తుగావున్న జాతు పామాలివ్ తో సహజంగా అనురుతుంది. మనోహరమైన మూడు సువాసనలతో దొరుకుతుంది — గులాబి, అనెండర్, మల్లె.

పామాలివ్ కోకొనెట్ ఆయిలు షాంపూ...

ప్రత్యేక వర్ణంతో ప్రకాశమైన కొబ్బరి నూనెతో ప్రత్యేకంగా తయారు చేసినది. దీనిని ఉపయోగిస్తే అతుకు కొత్త ఆందం సమకూరుతుంది. పామాలివ్ యొక్క అపారమైన, పరిపోషక సురగ మీ జాతును, తలమీద చర్మాన్ని చక్కగా పరిశుభ్రపరుస్తుంది. మీ జాతు కుసుమ కోమలంగా ఆరోగ్యంగా పెరుగుతుంది.

అదనాతన భారతీయనారులు శిరోజసౌందర్యం కోసం పామాలివ్ ఎంచుకొంటారు

అని తన నిన్నుచోరుతును చెప్పుకున్నాడు శేట్టి. "సరేలే. పసితనందా, ఈ కాలపు కుట్రాళ్ళకు పెల్లిగాపటం తోటే కొన్నాళ్ళపాటు భార్యతో పట్టాల్లో ఏకాంతంగా గడపాలన్నా కోరిక ఉండటం సహజమేగా." అని రామానందం తరపున వాదించ బోయాడు పంతులు.

"అయితే మనం పెల్లి చేసుకున్నప్పుడు యిలాగే భార్యతో ఏకాగ్ర కోట్లానూ చెప్పండి. అంతా వెకిలిచేష్టలుగాపోతే" శేట్టి మండి పడ్డాడు.

"ఆ రోజుల్ని ఈ రోజుల్లో పోలిస్తే ఎలాగ, నానాటికీ నాగరికత పెరుగుతోందాయో, అయినా ఈ ముచ్చటా మోజు యింకా కొంత కాలమేగా, అదీ తీరిపోయాక వచ్చినట్లు మనదారికిరాక యింకేంవచ్చు." అని శేట్టిని ఓదార్చబోయాడు పంతులు.

"ఏమో నాకేం నమ్మకంలేదు. లేకపోతే పెళ్ళి య్యూక కాస్త బాధ్యత తెలివీ గుణంగా నడుచు కుంటాడని మనం అనుకోవడమేమిటి, రాడిలా పైలా పచ్చీనుగా డబ్బులెగరేస్తూ వూళ్ళు తిరగడమేమిటి? ఇదిజాలక కేమెరా కొనడాని ర్జం టుగా బబ్బులు గావాలి. రేపు ఇంకో కేరవా కొనాలని ఓ కెయ్యి పంపమంటాడేమో ఇక్కడేదో కబబ్బు గానులు బోసున్నట్టు" అని శేట్టి తన కన్నులు వెళ్ళ గ్రక్కాడు.

"ఏం భయపడకు. వాడికి ఒకరుచెప్పి భం దిడు శేట్టి. తనంతట తనే తెలుసుకొని దారికి పోడులే. ఇంకొంతకాలం ఓపిక పట్టా" అని శేట్టికి ఉపశమన వాక్యాలు చెప్పి అక్కడనించి తిరిగి జారుకున్నాడు పంతులు.

రామానందం, భార్యానమేతుడై నెలాపది హను రోజులు మై సూరు, బెంగుళూరు, మద్రాసల తిరిగి యిల్లు చేరుకున్నాడు. శేట్టి కోపం వల్ల కొడుకునుగానీ కోడల్నిగానీ పలకరించలేదు. అయినా రామానందం తన తీసిన ఫోటోల ఆల్బమ్ తీసుకొచ్చి శేట్టికి చూపించబోయాడు, గాని శేట్టి "అవన్నీ మీ అమ్మకు చూపించు చాలు" అని యిక్కడరిగా చెప్పి ముఖం అటువేపు త్రిప్పుకున్నాడు. నీ రామానందం అందుకు చిన్నబుచ్చుకోలేదు. వాన్న ఏదో వ్యాపార విషయంమీద బెంగతో త్రిప్పుడు గాబోలు" అనుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

శేట్టి అప్పట్లోని కొడుకుతో మాట్లాడడం దాపు మానేశాడు. తన బెట్టుపరిగా ఉంటేనన్నా కాస్త పళ్ళాలావడమే దారికి వస్తాడేమోనని అతని ఆశ! తనదైనా రామానందంతో చెప్పాల్సివస్తే, ఆ మాటలు భార్యద్వారా చెప్పించే వాడు. అయినా రామానందం ప్రవర్తనతో చెప్పొకోదగ్గ మార్పు ఏమీ రాలి. ఇన్నాళ్ళు బయట ఏకాగ్ర కోట్లాండేవాడు యిప్పుడు అస్తమానం యింటిదగ్గరే తిమ్మిచేసి భార్యానుజ్ఞతో కబుర్లాడుతూంటాడు. అయితే సీనియరం పిచ్చి యాత్రం వదులుకోలేదు. కొత్త సీనియరం అంటూ ఏదైనా వచ్చిందంటే చాలు, ఆరోజే సతీనమే తుడై ఆ సీనియరం జాబరక తప్పదు. కానీ ఎప్పుడైనా తన కాళ్ళె యింట్లో ఏమీ తోచ వచ్చుడు అంటేదాకా వెళ్ళి సన్నాండేవాడు గూడ. శేట్టి యధాప్రకారంగా ఉదయం ఆరున్నత

నిన్నీ రాత్రి తి వరకూ విరామం లేకుండా అంగట్లో గడుపుతున్నాడు. పెరిగి పెద్ద వాడైన కొడుకు ఉండి కూడ తనకే భారం తగ్గలేదు గదా అని అప్పుడప్పుడూ, లోలోపలే కుమిలి పోతూంటాడు.

ఒకజా మధ్యాహ్నం రామానందం భార్య త్రిపురసుందరిని చూడటానికి ఆమె స్నేహితురాలి రమ వాల్లింటి కొచ్చింది. రమ, త్రిపుర ఒకే తరగతిలో స్కూలు ఫైనల్ వరకూ చదువు కున్నారు. రమ భర్త ఆ ఊళ్లోనే వాల్ట్ అసీ సరుగా పనిచేస్తున్నాడు.

రమ, త్రిపురసుందరి ఉన్న గదిలోకి అడుగెడు తూనే అక్కడ రామానందం కూడా కూర్చోవడం చూసి సిగ్గుపడి తటాలున వెనక్కొచ్చి య్యబోయింది.

కానీ అంతలో “ఫరవాలేదులే రా రమా” అని త్రిపుర, ఆమె చెయ్యి పట్టుకుని లాక్కొచ్చి కుర్చీలో కూర్చోబెట్టింది. రామానందం స్నేహితురాలి దగ్గరే ఏకాంతంగా మాట్లాడుకోవ్వలూనికి, బట్టగా ప్రక్క గదిలోకి దాటుకున్నాడు.

“సారీ త్రిపురా మీ యిద్దర మధ్యా ఏకాంతాన్ని చెడగొట్టాను. నేను మీ ఆయన ఈ వేళప్పుడు యింట్లో ఉంటారని ఎదురు చూడలేదు. తెలిసుంటే యిక్కడికి రాకపోదును.” అంది రమ పెద్ద తప్పు చేసిన దానల్లే బాధపడుతూ.

“ఏం ఫరవాలేదు వూరుకో. మళ్ళీ మనం ఎన్నాళ్లకు కలుసుకున్నాం. నిన్ను చూస్తుంటే ఎంత సంతోషంగా ఉండో తెలిసి” అని రమను కమధాన వరచింది. తరువాత స్నేహితురాలి దగ్గరూ చీరెనించి సినిమాండాకా అన్నీ ఏచ్చా పాటీ మాట్లాడుకున్నారు. అఖరికి తమ భర్తలను గురించి ప్రస్తావన వచ్చింది.

త్రిపుర అడిగింది “మీ ఇంటాయన ప్రతి రోజూ అసీనుకే ఎప్పు గంటలకు వెళ్తాడు” అని.

“ఉదయం తొమ్మిదికల్లా వెళ్లి సాయంత్రం ఐదుకే గానీ రాను. కొన్నిసార్లు అసీనుతో పని ఎక్కువగా ఉంటే చాలా ఆంశ్య మవుతుంది కూడ. ఆయన బయటికి రాకపోయారనుకో ఇక అప్పట్నుంచి ఆయనకోసం కట్ట కాదులు గానీలా ఎదురుచూడటంతో సరిపోతుంది నాకు. ఏవనీ చేయటానికి తోచదు. ఆయన మళ్ళీ యిల్లు కేరే వరకూ నా మనస్సు మనస్సులో ఉండదనుకో” అని రమ చెబుతూంటే, త్రిపుర ఆ అనుభవాల్ని వింతగా ఎంటోంది.

“నరేగానీ మీవారితో ఉద్యోగమే?” అని రమ ప్రశ్నించింది త్రిపురని.

“ఉద్యోగమా ఉమా ఏమీలేదు. వ్యాపారం” అంది త్రిపుర.

“ఇంటిదగ్గరే చేస్తుంటారా. ఏం వ్యాపారం?” అని అమాయకంగా మళ్ళీ అడిగింది రమ.

“గుడ్డల వ్యాపారం. ఐ జారు లో క్లాత్ ఫిట్టర్ లేదూ, అది మాడే. అయితే ఈయన అంతగా అంగటికి వెళ్లరు. అంతా మా మామగారే చూసుకుంటారు.” అంది త్రిపుర తేలికగా.

“అయితే ఖలీ కడుగుతాను మీ ఆయన ఎప్పుడూ ఇంట్లో ఉంటే ఆయన తెలా ప్రాద్దు బోతుండే? విసుగు పుట్టదూ?” అనడిగింది ఆశ్చర్యంగా రమ.

“ఎందుకూ?” ఇద్దరకావట్లు విడుదల ప్రశ్ని

మేంది త్రిపుర.

“ఏమానమ్మా మా ఆయనకు ఎప్పుడన్నా ఒక్క సారిగా రెండు రోజులు శ్రేణు దొరికిందంటే, ఆ రెండోరోజు ‘నా కింట్లో ఏమీ తోచడంలేదు. అసీను కెళ్ళినా బాగుంటుంది. నాకు ఏదైనా పని చేస్తూంటేనే ఉత్సాహంగా ఉంటుంది” అని అనుకుంటూంటారు. అలాంటిది మీ ఆయనకు ఏవనీ లేకుండా ప్రాద్దెలా బోతుందోవని అడిగాను.” అంది రమ. ప్రక్క హాల్లో సోఫాలో కూర్చో నున్న రామానందానికి ఆ మాటలు వివటంతోటే మనస్సు చిచ్చుకు మన్నది పొరువంతో. ఒళ్ళంతా సూదులతో పొడిచినట్లుంది అతనికి తన భార్య స్నేహితురాలి అలా చుటకగా మాట్లాడుతుంటే.

త్రిపురకు ఏం సమాధానం చెప్పటానికి తోచలా. ఆ విషయం మార్చెయ్యాలని ప్రయత్నించింది. ఇంతలో రమ లేచి “అప్పుడే నాలుగున్న రయింది. మూవారు వచ్చేలోపల కాఫీ, టిఫిను సిద్దంచేసి తయారుగా ఉండాలి. వస్తానే” అంటూ వెళ్ళిపోయింది.

ఆ మరుసటిరోజూ : సాయంత్రం ఆరుకల్లా ఇంటికి వచ్చేకాదు శ్రేట్టి. వస్తూనే వడకగదిలో కెళ్ళి ముసుగుదప్పి వదుకుంటూ భార్యను పిలవ సంపాడు. ముత్యాలు వచ్చాక “నాకేదో ఒళ్ళంతా వొప్పగా ఉంది. ముందు కాస్త కాఫీ తయారు చేసి తీసుకురా. కాస్తపు విక్రాంతి తీసుకోవాలి” అన్నాడు నీరసంగా శ్రేట్టి.

“అయ్యో, డాక్టరుని పిలవనంపనా. ఎప్పుడూ లేదే ఎందుకీలా వచ్చింది మీకు” అని కంగారు

పడిపోయి అడిగింది ముత్యాలు.

“దీని కెందుకే డాక్టరు. రేపు ఉదయాన చూసుకోవచ్చులే” అన్నాడతను.

ముత్యాలు కాఫీ తయారుచేసి తీసుకెళ్ళి యిచ్చింది భర్తకి. ఇంతలో రేడియో పెట్టుకోటానికి హాల్లోకి వచ్చిన రామానందానికి, వడక గదిలోంచి తన నాన్నగారి మాటలు వివబడు తోంటే ఆశ్చర్యంతో అగిపోయాడు—ఇంత త్వరగా ఎందుకు వచ్చేశావని.

“రాత్రికి సుబ్బరామయ్య అంగటి తాళం చెవి తీసుకొచ్చి యిస్తాడు. రేపు కూడ ఉదయాన్నే వచ్చి అంగడి తెరవటానికి తాళంచెవి తీసుకుపోమ్మని చెప్పి. ఉదయాన్నే సుబ్బరామయ్య వస్తే తాళంచెవి యివ్వు. రేపటికే నాకు ఒంట్లో బాగుంటుందో లేదో” అంటున్నాడు శ్రేట్టి భార్యతో. “అలాగే మీరేమీ దిగులువడక వడుకోండి” అని గదిలోంచి వచ్చేసింది ముత్యాలు.

మర్నాడు ఉదయం ముత్యాలు తాళంచెవికోసం వచ్చినసుబ్బరామయ్యతో “అంగడి తెరవటానికితాళం చెవి యిప్పుడే అబ్బాయి తీసుకెళ్తాడు సుబ్బరామయ్య. ఈసారికి అంగడి చేరుకోమంటాడు” అంది.

“అలాగమ్మా, అబ్బాయిగారా” అన్నాడు సుబ్బరామయ్య ఆశ్చర్యపోతూ.

“ఆ. రోజంతా అంగట్లోనే ఉంటాను. మధ్యాహ్నం అన్నం కూడ అక్కడికే వంపించ మన్నాడు” అంది ముత్యాలు.

ప్రక్కవ వడకగదిలో మగత నిద్రలో ఈ మాటలన్నీ విన్న శ్రేట్టి ఆశ్చర్యానికి అంతులేదు! ★

“నేనేం పిచ్చివాణ్ణికాదు; ... కలి పురుషుణ్ణి కాదు; యుద్ధకాలపు బద్దెబ్బను పంతోషంగా భరిస్తున్న పాపాన్య మానవుడిని...”